

гасъ злытъ които бѣхте принудены да употребявате ще станѣтъ непотребны. Но и тогази не трѣба да престанете да имъ са докарвате добръ, защото никога не трѣба да сте непризнателны доро и къмъ злытъ чловѣцы, и като имъ са докарвате добръ, старайте са да ги направите добры. Нужно е да търпите въ тѣхъ нѣкои недостатѣцы простителны на чловѣщината; но трѣба малко по малко да показвате властѣта си и да обуздавате злынытъ които быхж сторили открито ако са оставяхж на волята си. Подирь сичко, нещастіе е да са прави доброто чрезъ лошы чловѣцы, и, ако и да е туй зло често неизбѣжно, но трѣба сѣкакъ да са стараете малко по малко да престане. Единъ благоразуменъ владѣтель, който желае благочиніето и правдата, достига съ време да са минува безъ чловѣцы развратны и лукавы, като намѣри намѣсто тѣхъ други добры съ достатѣчны способности.

„Но не е доста да са намѣрѣтъ добры подданицы въ единъ народъ, потребно е още да са създаджтъ новы.“ „Туй, отговори Телѣмахъ, бы было найтрудно дѣло.“ „Съвѣмъ не, пое Менторъ: стараніето, което ще положите да търсите чловѣцы способны и добродѣтельны за да ги въздигнете, ще привлече и одушеви тѣзи които иматъ дарованія и смѣлость, и сѣкый ще са сили да напредне. Колко чловѣцы има които крѣѣтъ въ едно тъмно бездѣйствіе, и които быхж станжли голѣмы чловѣцы, ако съревнованіето и надѣждата на сполуката ги насърчахж въ трудоветъ имъ? Колко чловѣцы има на свѣта, които, поради бѣдностьта и безсиліето си, приематъ да са подигнѣтъ чрезъ престижпленіето! Ако прочее вый опредѣлите награды и почести на дарованіята и на добродѣтелята колко подданицы ще са образувать отъ само себеси! Но колко ще образувате и вый като ги произвождате постепенно отъ найдолнитъ службы до найвысокытъ! Вый трѣба да упражнявате дарованіята, да испытвате пространството на ума и истинностьта на добродѣтелята на сѣкиго. Чловѣцытъ които ще достигнѣтъ до найвысокытъ мѣста ще са приготвятъ предъ очитъ ви въ найдолнитъ. Ще ги надзиравате презъ сичкыя имъ животъ отъ степенъ на степенъ, ще сждите за тѣхъ не отъ думытъ имъ,